

26/09/2016

שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של נטע, מתמחה ששואלת שאלה פשוטה: מי עוד חוץ מהמתמחים מוכן לעבוד 26 שעות רצוף? ומי עוד חוץ מהמטופלים בבתי חולים מוכנים לקבל שירות ממי שלא ישן יותר מיממה שלמה?

"יוצאת כרגע את שערי בית החולים אחרי תורנות קשה. את התורנות התחלתי בשעה 8 בבוקר אתמול ועכשיו השעה אחרי חצות היום ואני יוצאת סוף סוף לביתי".

ב-52 השעות האחרונות ישנתי 5 שעות! לא באה להתלונן, ממש אוהבת את העבודה שלי. אבל תכל'ס? לא ברור לי למה זה קורה.

למה אחים ואחיות מחליפים ארבע משמרות בזמן שאני בתורנות אחת? למה לנהגי אוטובוס וטייסים יש חוקים קפדניים על כמה שעות עבודה וכמה שעות מנוחה חייבות להיות להם? למה אחרי שאדם נורמלי שותה 2 כוסות יין אסור לו לשבת מאחורי ההגה ואילו אני נכנסת כרגע לאוטו באופן חוקי לחלוטין, וברור כשמש שזמן התגובה שלי איטי בהרבה מהרגיל ואני עשויה לעשות טעויות על הכביש? למה לי מותר לטפל בבני אדם ולמה מאפשרים לי לעשות טעויות של עייפות כשהשעה ה-23 לדוגמא בתורנות מגיעה והעיניים טרוטות והמוח עובד לאט מאוד, ורק קפאין זורם בוורידים ואני עייפה ורעבה ולא עשיתי פיפי לפחות מיליון שנה, למה אז אני צריכה לשלוח דם של מטופל ולחשוש שמא אשים את המדבקות הלא נכונות על המבחנות הלא נכונות? למה שאתן למישהו את התרופה הלא נכונה? ואם חלילה התרופה הזאת תהרוג אותו? למה אני צריכה את זה על המצפון שלי? למה למטופל מגיע שרופאה עייפה תזיק לו או תטעה באבחנה או כל טעות אחרת שאני פשוט לא מצליחה לחשוב עליה כעת...

לא ברור לי איך כל בית החולים על שלל השומרים והביטחון, הלבורנטים, האחים והאחיות, הפקידים, הטכנאים והמנקים הולכים הביתה לישון וחוזרים ורק הרופאים, שחיי אדם תלויים בהחלטות שלהם יכולים להישאר ערים במשך 26 ולעיתים 28 וגם 30 רצופות.

לא מבינה איך במחאה האחרונה רק רופאים יצאו לרחובות?! איפה אתם? איפה כולכם שאמא שלכם, סבתא, אחותכם והילד הקטן שלכם מגיעים לבית חולים ומקבלים רופאים עייפים ומותשים, אחרי שהוציאו להם את המיץ, כדי לטפל באנשים היקרים לכם ביותר.

המחאה היא של כולנו ועצוב מאוד שרובנו לא הבנו את זה."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא מומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"